

УДК – 331.45

ФІНАНСУВАННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ УМОВ ТА ОХОРОНИ ПРАЦІ

Каземирчик К.С. студентка Технологічного-економічного коледжу
Миколаївського національного аграрного університету, Україна
Науковий керівник – викладач I категорії Ліхолєтова Ю.М.

Згідно зі статтею 19 закону України «Про охорону праці», фінансування охорони праці на підприємстві здійснюється власником. На підприємствах, в галузях і на державному рівні створюються фонди охорони праці [1]. Такі ж фонди створюються органами місцевого і регіонального самоврядування для потреб регіону. Кошти фондів охорони праці не підлягають оподаткуванню.

Витрати на охорону праці повинні становити не менше 0,5 % від суми реалізованої продукції на будь-якому підприємстві чи у фізичної особи, яка використовує найману працю, незалежно від форми власності [2].

Суми витрат з охорони праці, що належать до валових витрат юридичної чи фізичної особи, яка відповідно до законодавства використовує найману працю, визначаються згідно з переліком заходів та засобів з охорони праці, що затверджується Кабінетом Міністрів України. [1]

Короткострокові витрати для підприємств на охорону праці розраховуються за формулою:

$$ЗВ=ПВ+КВ, \text{ де}$$

ЗВ - загальні витрати на охорону праці в цьому періоді,

ПВ - поточні витрати на охорону праці,

КВ - капітальні вкладення для поліпшення заходів щодо охорони праці.

Показник ефективності витрат підприємства на заходи з охорони праці розраховується так:

$$E=Pe/3B$$

Річна економія від поліпшення умов праці (тобто уникнення потенційних збитків або отримання прибутків). Нагляд за нормативним фінансуванням здійснює держава в особі Держпраці, шляхом проведення перманентних перевірок. Проте підприємство в особі відділу охорони праці і керівництва самостійно визначає програми поліпшення або утримання належного рівня охорони праці.

Завдання програм, які можуть призначати відділ охорони праці на підприємстві:

1. Виявлення причин та факторів, які призводять або можуть призвести до погіршення умов праці працівників [3].

2. Вибір пріоритетних напрямків, що дозволяють в короткі терміни, з найменшими витратами забезпечити максимально можливе поліпшення умов безпеки [2,3].

3. Розробка і реалізація відповідних організаційних, технічних, санітарно-гігієнічних, лікувально-профілактичних, соціально-економічних заходів [4].

На підприємствах, що утримуються за рахунок бюджету, витрати на охорону праці передбачаються у державному чи місцевому бюджетах і повинні становити не менше 0,2 % від фонду оплати праці. Держпраці здійснює загальний контроль за надходженням і витрачанням за призначенням коштів фондів.

Державний, галузеві, регіональні фонди і фонди підприємств формуються за рахунок:

- добровільних перерахувань підприємств з прибутку, що залишається у їх розпорядженні;

- коштів підприємств, повернутих за отриману раніше допомогу на становлення і розвиток спеціалізованих виробництв, науково-технічних центрів, творчих колективів та експертних груп, якщо

Умови праці на робочому місці, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно-побутові умови повинні відповідати вимогам нормативних актів про охорону праці [2,3,4].

Фінансування профілактичних заходів з охорони праці, виконання загальнодержавної, галузевих та регіональних програм поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, інших державних програм, спрямованих на запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням, передбачається, поряд з іншими джерелами фінансування, визначеними законодавством, у Державному і місцевих бюджетах, що виділяються окремим рядком.

Якщо це буде виявлено під час перевірки Держпраці, то посадовим особам підприємства, установи чи організації або приватному підприємцю може загрожувати адміністративна відповідальність. Це стосується як

державних, так і приватних підприємств, проте у державних існує ще більша відповідальність у вигляді корупційного розслідування

Список використаних джерел

1. Законодавство України про охорону праці: в 4-х томах К., - 2015 р.
2. Курепін В.М. Проблема вдосконалення системи управління охороною праці у банківських установах, уклад. В.М. Курепін, А.В. Демченко // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 20-21 листопада 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 166 – 169. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6410> (дата звернення 22.02.2020).
3. Курепін В. М. Розвиток аграрного сектору економіки України через забезпечення безпеки на виробництві / В. М. Курепін // Соціально-економічна політика та адміністрування у сфері регіонального розвитку України : збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції, 3-5 квітня 2019 р. - Миколаїв : МНАУ, 2019. - С. 109-112. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/5791> (дата звернення 22.02.2020).
4. Радіонов М. О. Визначення основних напрямів профілактики травматизму на підприємствах сільського господарства / М. О. Радіонов, Д. Д. Марченко, В. М. Курепін // Вісник аграрної науки Причорномор'я. - 2019. - Вип. 1 (101). - С. 111-117. - DOI: 10.31521/2313-092X/2019-1(101)-16. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6105> (дата звернення 22.02.2020).